

1

Защото си земя непозната ;
 Защото си сжнь, миражъ въ пустиня ;
 Защото си далеченъ, непознатъ
 и загадъченъ, недостижимъ —
 като молитва, душата ми се носи
 къмъ тебъ.
 Страхъ ме е да се пробудя,
 Страхъ ме е да те достигна.
 Страхъ ме е да те познавамъ.

2

Снѣжинка.

Ето тя е на ржката ми, паднала
 отъ небето, като бѣла звезда.
 Азъ слушамъ нейната небесна приказка.
 Колко е кратъкъ живота ѝ!
 Тя ще се стопи, ще изчезне, ще се пре-
 върне на свѣтла сълза
 Но въ своя кратъкъ животъ, тя ме е
 приближила до небесата, за да я помня вѣчно !